

Yhteys itseen ja ihmisten välillä

Lähdin JoLive matkalle avoimin mielin ja avoimin kortein. Kestikin hetki, ennen kuin oma punainen lankani lähti muodostumaan. Ajatukset vaelsivat ja virtasivat, eikä kirkasta kuvaa muodostunut. Hetken kuluttua syntyi oivallus, näin sen pitääkin olla. Ei ole mitään valmista vastausta, tai valmiita vastauksia voi olla, mutta ehkä oikeat kysymykset eivät ole vielä muodostuneet omassa mielessä.

Piti uskaltaa vain antaa olla ja kuunnella minkälaisia ajatuksia syntyy/tai ei synny. Usein me odotamme liian aikaisin työkaluja, kun ensin pitäisi maltaa oman ajattelun muuttuvan.

Sysäys muutokseen tulee, kun vanha ei enää palvele. Vesi alkaa näyttää samealta, eikä mikään liiku. Virtaus puuttuu, ja sen mukana tuleva energia ja kirkkaus. Jotain pitää tehdä, mutta mitä? Ja kenen kanssa? Jos se on jotain uutta, niin mistä löydän ne vieraat ihmiset ja tavan tehdä, jota en vielä edes tiedä olevan olemassa?

En edes osaa lainata Asta Raamia oikein hänen luennoltaan, mutta jonkin asian kanssa "vain oleminen" ja sen "hyväksyminen" ja "vastaanottaminen" tuo vastauksen. Tätä kokeilin, ja näin kävi. En osaa sanoittaa sitä, mutta yritän yhä useammin ja usammin muistaa, että "ole vain tämän kanssa, kestä epämurkavuus ja epätietoisuus, ja vastaus tulee". Voi kuullostaa hämmäiseltä, mutta näin on nyt käynyt, ja tätä olen nyt noudattanut ja yrittänyt noudattaa säännöllisesti. Mutta matkaakin riittää.

Loputon uteliaisuus

Joskus kärsin siitä, että tunnen olevani "vain" generalisti, mutta hieman helpotti, kun kuuli tulevaisuuden tutkijankin potevan loputonta uteliaisuutta. Toki sitä uteliaisuutta on myös sunnattava ja tehtävä valintoja, mutta uteliaisuus on loistava polttoaine, kun kehitetään työyhteisöä tai omaa tekemistä. Tätä uteliaisuutta kannattaa huomioida ja ruokkia myös omassa yhteisöissämme. Me tarvitsemme sillanrakentajia ja primusmoottoreita.

Loputon uteliaisuus

Joskus kärsin siitä, että tunnen olevani "vain" generalisti, mutta hieman helpotti, kun kuuli tulevaisuuden tutkijankin potevan loputonta uteliaisuutta. Toki sitä uteliaisuutta on myös sunnattava ja tehtävä valintoja, mutta uteliaisuus on loistava polttoaine, kun kehitetään työyhteisöä tai omaa

tekemistä. Tai kehitetään mitä tahansa. Jos asia ei kiinnosta, etkä ole tunne uteliaisuutta sitä kohtaan, voit olla varma, ettei myös luova-ajattelu ja uusien näkökulmienkaan hahmottaminenkaan käynnisty. Uteliaisuus ja innostus ovat hyviä motivaattoreita. Innostuksella on myös tapana tarttua, se houkuttelee seuraansa ja toimii polttoaineena myös muille. Luo pohjaa kollektiiviselle ongelman ratkaisulle ja levitessään muuntaa pienen lämmittävän liekin, koko suurta yhteisöä palvelevaksi energian lähteeksi.

Niin kuin yhdellä luennolla sanottiin, hiekkarannalla voi olla vaikea erottaa yksittäistä hiekanjyvää, mutta hiekan laineet me kyllä pystymme näkemään.

Yhteys ihmisiin

Jos mikään vahvistui tämän hienon matkan aikana, niin se oli ihmisten välisen yhteyden tärkeys. Viisaus on jo meissä, mutta yhteytemme välissä saattaa olla paljon sellaista, mikä vielä blokkaa. Myös kaikkien ongelmien ratkaisut ovat meissä, kun vain yhdistämme tietomme.

Asiat eivät muutu koulutuksissa tai kirjoja lukemalla. Ne muuttuvat ihmisten välisissä kohtaamisissa. Organisaatio ei muuta itse itseään, vaan ne ovat ihmiset organisaation sisällä, jotka muuttavat omaa suhtautumistaan, omaa ymmärrystään, omaa vuorovaikutustaan ja omia tapojaan tehdä. Usein se alkaa yhteydestä itseän.

Me ihmiset olemme monimutkainen runsaudensarvi. Kannamme mukanaamme vuosikymmeniä edellisiltäkin sukupolvilta. Olemme inhimillisiä, vajavaisia ja muodostumme usein itse itsemme esteeksi. Samalla kuulumme osaksi laumaa, tarvitsemme nähdyksi ja kuulluksi tulemistä, mutta voimme myös itse eristää itsemme. Tarkoituksella tai tiedostomatta.

Kehitämme ja kehitymme parhaiten, kun uskallamme nähdä itsemme ja toisemme. Loppu kyllä sitten järjestyy.